A hiányos evangélium – a tévelygés munkája

Ha végigkövetjük a történelem fonalát, láthatjuk, hogy a könyvnyomtatás megjelenésével a Szentírás sok nép nyelvén elérhetővé vált. Ahogy az emberek kutatni kezdték, kezdett felnyílni a szemük, és ez arra kényszerítette Sátánt, hogy más módot találjon az ember megtévesztésére.

Így rákényszerült, hogy magát az Írás szavát használja fel, és úgy rendezte el, hogy továbbra is olcsó jegyeket biztosítson a mennybe. Hiányos evangéliumot hozott az embernek, amellyel az ortodoxok és a katolikusok mellett újabb embertömegeket tudott megtéveszteni. Így születtek új tanítások, amelyek mind a bűnbocsánat tanára épültek.

Meg kell jegyeznünk, hogy Sátán fő célja az volt, hogy minél több vallási mozgalmat hozzon létre, minél változatosabb tanításokkal, hogy minél olcsóbb jegyeket kínálhasson a mennybe, és így minél több embert foghasson a hálójába.

A 16. századi reformáció megalapozottsága

Luther úgynevezett reformációja a 16. században volt az első nagy ajánlat, amellyel elhitette a tudatlan emberrel, hogy az üdvösséget „egyedül hit által” elnyerheti. Így az embernek többé nem kell búcsúcédulákért és alamizsnáért fizetnie, mert valaki más megfizetett helyette, mégpedig az Úr Jézus.

Ez az „úgynevezett reformáció” lett az evangélikus (lutheránus) mozgalom kialakulásának alapja, amely újabb embertömegeket indoktrinált a szuverén kegyelem tanításával, azt mutatva nekik, hogy Isten célja az, hogy az üdvösséget (egy ingyenes mennyei jegyet) egyedül hit által adja.

Az embert azzal tévesztették meg, hogy az üdvösség csupán a bűnök bocsánatából áll, amelyet ingyen, egyedül a kereszten hozott áldozatba vetett hit által lehet elnyerni, búcsúcédulák megfizetése nélkül, és anélkül, hogy a hit cselekedeteire szükség volna.

Ami pedig Isten tervét illeti, hogy elvezessen minket a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére, a tökéletességre, arról egyetlen szót sem találunk a hitvallásukban…

Ugyanígy volt ez a református – kálvinista – vallási mozgalommal is, amely szintén a szuverén kegyelem, az eleve elrendelés tanítását hirdette…

A radikális reformáció – az anabaptista mozgalom

Ha figyelmesebben tanulmányozzuk a történelmet, észrevehetjük, hogy abban az időszakban voltak olyan emberek is, akik gondosan kutatták az Írásokat, és valódi ébredést éltek át.

Ők megértették Isten tervét, amely önmegtagadásra és tanítványságra hívta őket, hogy hasonlóvá legyenek Krisztushoz, ám ezért a meggyőződésükért az életükkel fizettek. Sátán ordító oroszlánként támadt rájuk, és a neki alávetett embereket használta fel arra, hogy kiirtsa őket.

A korabeli források szerint abban az időszakban több tízezer vértanút öltek meg kegyetlenül, mind a katolikus egyház, mind az újonnan alakult protestáns egyházak. Mivel felnőttkorban keresztelték, akkori ellenségeik az anabaptista (újrakeresztelő) nevet adták nekik.

A neoprotestáns mozgalmak

Később, az idő múlásával az ember egyre jobban megismerte a Szentírást, és már nem lehetett olyan könnyen megtéveszteni, ezért Sátán újabb ajánlatokat tett hozzá, „egyre változatosabb bibliai tanításokkal", amelyekre újabb vallási szervezetek épültek.

Ezek a szervezetek, bár egymástól „eltérő tanításokat" vallanak, nem változtattak Sátán eredeti tervén, amellyel megtévesztette a világot. Ezt könnyen észrevehetjük, ha elolvassuk a hitvallásaikat. Mindegyik megmaradt „a bűnbocsánat tanánál". Egyikben sincs benne Isten terve, amely szerint mindnyájan el kell jutnunk a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére.

A baptista mozgalom Így 1609-ben megjelent egy, az Írás igazságához közelebb álló tanítás, amelyet egy új, szintén világméretű vallási szervezetnél (a baptistáknál) találunk meg (a világon mintegy 100 millióan vannak).

Ez a tanítás a hit mellett egy új elemet is behoz, mégpedig az ember bűnbánatát. A hitet azonban továbbra is a kereszten hozott áldozat elfogadására, illetve Isten kegyelmének elfogadására szűkíti (egyedül kegyelemből…). Ezzel a tanítással Sátán azt a meggyőződést adja az embernek, hogy ha elismeri, hogy bűnös, és elfogadja Isten kegyelmét, akkor az üdvösséget ajándékba kapja (ez is egy ingyenes mennyei jegy).

Idézünk egy részletet e vallási mozgalom hazai, romániai hitvallásából. Az „Az üdvösségről" című fejezetben található, amely azt magyarázza, hogyan lehet elnyerni az üdvösséget. Íme, hogyan határozza meg a hitet ez a hitvallás: „A hit azt jelenti, hogy **a bűnös elfogadja az isteni kegyelmet**, amelyet Isten Krisztusban kínál üdvösségre és örök életre."

A tökéletesség terve, amelyben benne foglaltatik a tanítványság, hogy az ember eljusson Krisztus korának mértékére, nem szerepel a hitvallásukban. Így az ember megmarad az olcsó kegyelem, a bűnbocsánat ajánlatánál.

Könnyen észrevehető, hogy a baptista mozgalom hitvallása részleges megszentelődésre korlátozódik, a kegyességnek egy olyan formájára, amely nem hívja az embert olyan tanítványi szövetségre, amely a jellem tökéletességére vezetné.

Tovább tekintve az időben láthatjuk, hogy ahol Sátán nem tudott megtéveszteni alamizsnával, a halottakért mondott imádságokkal vagy az olcsó kegyelemmel, ott a Szentírás más szövegeit használta fel.

Az adventista mozgalom

Hogy ajánlatával minél több vallási irányzatot átfogjon, Mózes törvényét is felhasználta, különösen a szombatnap megtartását. Az Írás bizonyos szövegeit az üdvösséghez kötelezőnek állította be, amelyek azonban nem a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére való eljutást tűzik ki célul, és így létrejött egy új vallási mozgalom, amelynek fő célja Mózes törvényének megtartása.

Így jelent meg 1863-ban egy új tanítás, amely az adventista mozgalom kialakulásának alapja lett, és szintén a bűnbocsánat tanán nyugszik.

Ha figyelmesebben megnézzük, láthatjuk azt a tant is, amelyre épült: Mózes törvénye és egy nap megtartásának fontossága… valamint a próféciák beteljesedésének tanulmányozása.

Ha a mozgalom hazai, romániai hitvallását vesszük alapul, könnyen látható, hogy Isten tökéletességre vezető terve a hitvallás egyetlen fejezetében sem szerepel.

Jehova Tanúi A tévelygés egy másik munkáját, amely olcsó üdvösséget kínál, és hagyja, hogy a test szerint élj, a „Jehova Tanúi” szervezetnél találjuk meg, egy olyan vallási mozgalomnál, amely távolról sem tűzi ki célul a jellem tökéletességét.

Az üdvösség elnyerése arra szűkül, hogy valaki támogatja a „Jehova” név kimondásának fontosságáról, valamint az utolsó időkre vonatkozó próféciák tanulmányozásáról szóló tanítást. Ami pedig Isten tervét illeti, hogy elvezessen minket a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére, arról egyetlen szót sem találunk a tanításukban.

Fáradhatatlanul és mindig munkában, a múlt század elején Sátán azok elé ment, akik nem az üdvösséget teszik kutatásuk céljává, egy jóval „továbbfejlesztett” ajánlattal, hogy elhitesse az emberrel: üdvössége biztosítva van.

Sátán célja ugyanaz volt, mint kezdetben: megtartani az embert az olcsó üdvösség tanában, amely a bűnbocsánatból áll, távol Isten tervétől, amely azt rendeli, hogy mindnyájan eljussunk Krisztus korának mértékére.

A pünkösdi mozgalom – egy új tanítás

Ezúttal az Írásnak azt a szavát vette alapul, amely örök életet ígér nekünk, ha a Szent Lélek bennünk lakik. („Az, a ki feltámasztotta a Krisztust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az ő bennetek lakozó Lelke által.” Róma 8:11)

Ezt az igazságot kihasználva Sátán olyan tanítással állt elő, amely kerülőutat kínál az embernek, hogy megkaphassa a Szent Lelket, majd azt a bizonyosságot, hogy a Lélek egész hátralévő életében benne fog lakni, és így biztosítva van a mennyei jegye.

Néhány igeverset használt fel, hogy elhitesse velünk: a Szent Lélek akkor is az emberben lakik, ha az nem él igazságban, vagyis Isten félelmében és Istennek engedelmeskedve, ahogyan az Ige megköveteli.

Ez a tanítás, amely embertömegeknél talált visszhangra, az Írás csonka értelmezése arról, hogyan lehet megkapni mind a Szent Lelket, mind a Lélek ajándékait, vagyis a nyelveken szólást, a prófétálást és a csodákat.

Hogy zavart keltsen, Sátán kiemelte a Lukács 11:13 igazságát, amely szerint Isten Szent Lelket ad azoknak, akik kérik tőle, és sokakat azzal tévesztett meg, hogy a Szent Lélekkel való keresztség **csupán kitartó kérés nyomán** nyerhető el, anélkül hogy Isten engedelmességet és Krisztus beszédének megtartását kívánná.

Engedelmesség és istenfélelem – egy bizonyos pontig

Az Írás tanítását úgy módosították, hogy elhitesse velünk: Isten egyetlen feltétele ahhoz, hogy az ember Szent Lélekkel keresztelkedjék meg, a kitartó imádság, és nincs szükség engedelmes, istenfélő szívre.

Másfelől elhallgatta az Írás tanítását, amely szerint csak akkor kapjuk meg a Szent Lelket, ha engedelmeskedünk neki, és megtartjuk az ő beszédét. („a Szent Lélek is, a kit adott az Isten azoknak, a kik neki engedelmeskednek." Apostolok cselekedetei 5:32; „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok. És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké, az igazságnak ama Lelkét." János 14:15–17)

Hogy elhitesse velünk: a Szent Lélek, miután megkaptuk, egész hátralévő életünkben bennünk fog lakni, Sátán úgy rendezte el a verseket, hogy a Szent Lélekkel való keresztség bizonyítékát a Lélek ajándékához, vagyis a nyelveken szóláshoz kötötte.

Ez a tanítás azt állítja, hogy ha az ember kitartása nyomán megkapja a nyelveken szólást (amely aztán egész hátralévő életében megmarad), akkor megkeresztelkedett Szent Lélekkel. Amíg pedig ez az ajándék megvan (vagyis egész életében), az garantálja neki, hogy a Szent Lélek benne lakik, és így biztosítva van a mennyei jegye.

Ezen értelmezés szerint a Szent Lélekkel való keresztség egyetlen bizonyítéka a nyelveken szólás, a Lélek gyümölcsét pedig figyelmen kívül hagyják. Ez az értelmezés figyelmen kívül hagyja az Írás tanítását, amely szerint gyümölcseikről ismerjük meg őket. („Azért az ő gyümölcseikről ismeritek meg őket." Máté 7:20)

Aki figyelmesebben megnézi, mi történik a valóságban, könnyen észreveszi, hogy a Szent Lélekkel való keresztségért folytatott kitartó imádkozás e módszere valójában kitartó imádkozás csupán azért, hogy megkapják a „nyelveken szólást", vagyis a mennyei jegyet.

A Szent Lélek ajándékainak hamisítása Sátán meghamisította „ezt az ajándékot", amely, ha egyszer megszerezték, a megtévesztett embert egész hátralévő életében elkíséri. Hogy az ember megkaphassa a nyelveken szólást, Sátán egy olyan imádsági mintával ment elébe,

amelyet a Szentírás elítél, de amely, ha alkalmazzák, elvezet „ennek a hamisított ajándéknak” a megszerzéséhez.

Ha figyelmesebben megvizsgáljuk, észrevehetjük, hogy a nyelveken szólás elnyeréséhez a legtöbben a kitartó imádság módszerét használják, amely **ismétlődő szavakból** áll (leggyakrabban: „dicsőség”, „vér”), ezek pedig valójában pogány gyakorlatok, amelyeket az Úr Jézus megtilt. („Mikor pedig imádkoztok, **ne legyetek sokbeszédűek, mint a pogányok;** mert azt gondolják, hogy az ő sok beszédökért hallgattatnak meg. Ne legyetek azért hasonlók azokhoz; mert jól tudja a ti Atyátok, mi van szükségetekre, minekelőtte kérnétek tőle.” Máté 6:7–8)

Az Írás nem ismerésére építve Sátán sokakat megtévesztett azzal, hogy ha kitartóan keresik a nyelveken szólást, végül megkapják, anélkül hogy Isten azt kívánná tőlük, hogy hagyjanak fel a bűnnel. Emiatt jutottak oda egyesek, hogy hónapokig vagy évekig kitartóan keresik a nyelveken szólást.

Ezzel a tanítással Sátán ellentmond az Írás szavának, amely világosan megmutatja, hogy voltak olyanok, mint Kornélius százados vagy János tanítványai, és sokan mások is, akik kitartó keresés nélkül kapták meg a Szent Lélek ajándékát.

Könnyen beláthatjuk, hogy ez az értelmezés személyválogatóvá tenné Istent, hiszen eszerint nem mindazoknak adná a Szent Lélek ajándékát, akik félik őt és engedelmeskednek neki, hanem csak azoknak, akik kitartásukkal kikényszerítik.

Az Írás világosan megmutatja, hogy Isten nem személyválogató, hanem igaz mindenben, amit tesz. („nem személyválogató az Isten: hanem minden nemzetben kedves előtte, a ki őt féli és igazságot cselekszik.” Apostolok cselekedetei 10:34–35; „És a szívismerő Isten bizonyságot tett mellettük, megadván nékik a Szent Lelket, mint nékünk is; És semmi különbséget nem tett mi közöttünk és ő közöttük.” Apostolok cselekedetei 15:8–9)

A Szent Lélek célja

Ezzel az értelmezéssel Sátán az Írás egy másik igazságát is figyelmen kívül hagyja, amely azt mondja, hogy **„mindnyájan”** Szent Lélekkel keresztelkedtünk meg, a csecsemőktől a lelki atyákig, hogy egy testet alkossunk a szentek növekedésére és tökéletesítésére, hogy tanítványokként növekedhessünk Krisztus testében, és eljussunk az ő teljességével ékeskedő kor mértékére. („Mert hiszen egy Lélek által mi **mindnyájan egy testté** kereszteltettünk meg.” 1Korinthus 12:13; Efézus 4:11–13)

A pünkösdi mozgalom ma

Ez az új tanítás, amelynek nem célja a jellem tökéletessége, elképesztő sikert aratott. Erre az alapra épült egy új vallási mozgalom, amely rövid idő alatt óriásira nőtt, és jelenleg a katolikusok után a legnagyobb világméretű szervezet.

Megalakulása óta (1906) a kereszténység történetében példátlan növekedést mutatott. Az új ajánlat ernyője alatt világméretű „szupermarket" jött létre. A statisztikák szerint a világon mintegy 650 millió pünkösdi van, közülük mintegy 350 millió karizmatikus.

Ez a lenyűgöző számú ember, aki ehhez a vallási mozgalomhoz csatlakozott, **szemmel láthatóan éles ellentétben áll** az Úr Jézus szavával, aki azt mondja, hogy kevesen vannak a keskeny úton, és hogy **az ő nyája kicsiny.** („Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, a mely az életre visz, és kevesen vannak, a kik megtalálják azt." Máté 7:14; „Ne félj, te kicsiny nyáj…" Lukács 12:32)

Ha megvizsgáljuk a pünkösdi mozgalom hitvallását, könnyen észrevesszük, hogy az is a bűnök bocsánatában álló üdvösség tanára épül.

A tökéletesség terve, amelyben benne foglaltatik a Krisztus iránti tanítványság, hogy az ember eljusson az ő teljességével ékeskedő kor mértékére, nem szerepel a hitvallásukban.

E bibliai tanítás megváltoztatásával Sátán emberek százmillióit tévesztette meg, elhitetve velük, hogy ha szólnak nyelveken, akkor a Szent Lélek bennük lakik, és így a mennyei jegy a zsebükben van.

Így az embert azzal tévesztik meg, hogy már nem kell tanítványi életet élnie, sem úgy élnie, ahogyan Mestere élt, ahogyan Isten terve rendeli. („A ki azt mondja, hogy ő benne marad, annak úgy kell járnia, a mint ő járt." 1János 2:6)

Bár az Írás szava figyelmeztet, hogy aki bűnben él, az nem Istentől született, ma mégis annyi megtévesztett embert látunk, aki durva bűnökben él, de mivel elfogadta és gyakorolja ezt a megváltoztatott tanítást, meg van győződve arról, hogy Szent Lélekkel keresztelkedett meg, és ennélfogva üdvözült.

Figyelmeztetjük azokat, akik ebben a helyzetben vannak, hogy megtévesztő ajánlatot fogadtak el. („Fiacskáim, senki ne vezessen titeket tévútra… A ki a bűnt cselekszi, az ördögtől van… Valaki az Istentől született, nem cselekszik bűnt… Erről ismerhetők meg az Isten fiai és az ördög fiai: valaki nem cselekszik igazságot, nem az Istentől való." 1János 3:7–10)

A Szent Lelket elsősorban azért kapjuk, hogy meggyőzzön minket a bűnről, és hogy tökéletesítse a jellemünket. Ha még nem győzött meg minket a bűnről, akkor a Szent Lélek nincs jelen az életünkben. („És az, mikor eljő, meggyőzi a világot bűn felől." János 16:8)

Van néhány egyszerű dolog, amellyel mindegyikünk megvizsgálhatja, hogy a nyelveken szólást a Szent Lélektől kapta-e, vagy egy másik lélektől.

Önvizsgálat

Vizsgáljuk meg magunkat őszintén mindnyájan: Amikor Istenhez jöttünk, beleszerettünk Krisztus jellemébe, és az volt a célunk, hogy eljussunk az ő teljességével ékeskedő kor mértékére? Vagy a pokoltól való félelem hozott minket? Amikor elkezdődött az életünk Krisztussal, önmegtagadás volt? Valódi tanítványi szövetséget kötöttünk a Krisztus iránti teljes

engedelmességre? Éhezünk és szomjazunk az ő igazságára?

Valóban Isten helyezett minket Krisztus testébe? Ez a test egybeszerkesztett és egybefoglalt, ahol az Írás szavának tekintélye van, és minden tag hozzájárul a maga részével a többiek növekedéséhez? („A kiből az egész test szép renddel egybeszerkesztve és egybefoglalva, minden kapocs segítségével, minden egyes tagnak mérték szerint való munkássága által, gondoskodik a test növekedéséről." Efézus 4:16)

Alá vagyunk-e rendelve lelki szüleinknek és a gyülekezet elöljáróinak, ahogyan Timótheus, Titus vagy Filemon Pálnak? Vagy egy intézményesült gyülekezetben vagyunk, ahol csak vallási programok vannak, és ahol mindenki azt csinál, amit akar?

Kérdezzük meg magunktól: Ha szólunk nyelveken, a Szent Lélek rendben használja-e ezt, ahogyan az Írás rendeli? Meg is magyarázzák-e ezt a nyelveken szólást a többiek növekedésére és tökéletesítésére (a többiek lelki épülésére)?

Vagy rendetlenül használják, hogy az ajándékok nélküliek vagy a hitetlenek azt mondják, hogy bolondok vagyunk? Ez biztosan nem lehet a Szent Lélektől, mert ő mindent rendben cselekszik! („Mert nem a zűrzavarnak Istene az Isten." 1Korinthus 14:33)

Meg kell értenünk, hogy a rendetlenül gyakorolt nyelveken szólás ítéletet hoz! („Azért a ki ellene támad a hatalomnak, az Isten rendelésének támad ellene; a kik pedig ellene támadnak, önmagoknak ítéletet szereznek." Róma 13:2)

Vizsgáljuk meg magunkat mindnyájan figyelmesen az Írás fényében, hogy meg ne tévesszük magunkat! Ha valaki a harag bűnében él, ha nem él igazságban, ha feketén dolgozik és nem fizeti meg az adóját, ha kenőpénzt ad (a kórházban vagy máshol), vagy szabálytalan sebességgel vezet, ha rosszat mond másokról (a hozzá közel állókról, a hatóságokról…), ha olyan gyülekezetben van, ahol megtűrik a bűnt, ahol a nyelveken szólást nem rendben gyakorolják, ahol az asszony nem hallgat a gyülekezetben – akkor, még ha szól is nyelveken, nem Szent Lélekkel keresztelkedett meg, hanem egy megtévesztő lelket kapott.

Az Írás szava világosan megmutatja, hogy ahol nincs engedelmesség az Igének, ott Isten nem adja a Szent Lelket. („a Szent Lélek is, a kit adott az Isten azoknak, a kik neki engedelmeskednek." Apostolok cselekedetei 5:32; „A ki azt mondja: Ismerem őt, és az ő parancsolatait nem tartja meg, hazug az, és abban nincs meg az igazság." 1János 2:3–4)

Összegzésül láthatjuk, hogyan használta fel Sátán a Szent Lélek ajándékát: meghamisította, majd hitelesként kínálta azoknak, akik olcsó jegyet akarnak a mennybe. Aki pogányokéhoz hasonló imádságokkal kér, könnyen megkapja ezt a hamisított ajándékot, de nem a Szent Lélektől, hanem egy másik lélektől. („Mert ha az, a ki jő, más Jézust prédikál… vagy **más lelket kaptok…** vagy más evangyéliomot… szépen eltűrnétek." 2Korinthus 11:4)

Aki figyelmesen megvizsgálja, észreveheti, hogy az általunk említett csoportok közül egyik sem – ahogyan a világszerte elterjedt többi nagy vallási mozgalom sem – tűzi ki célul az ember jellemének tökéletességét.

Az egyes szervezetekre jellemző „különleges” tanításoknak még csak távolról sincs közük Isten tervéhez, amelynek célja, hogy eljussunk a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére.

Sátán mindent megtett, és sikerült jól elrejtenie Isten valódi tervét, amelynek célja az ember tökéletessége. Az elénk tárt „rengeteg felekezeti tanítás” miatt legtöbbünk nagy zavarban marad az üdvösség kérdésében.

Így érte el nagy célját: megtartja az embert **„a bűnbocsánat tanában”** a világszerte elterjedt sok „vallási szupermarket” révén, amelyek **„akciós ajánlatként”** túl nagy ár nélküli üdvösséget kínálnak.

Kérdezzük meg magunktól őszintén: Ez volna Isten terve? Hogy búcsúcédulákat fizessünk, alamizsnát adjunk, vagy megtartsunk egy napot? Ez Isten célja? Hogy nyelveken szóljunk, próféciák vagy csodák után járjunk, vagy kimondjuk a Jehova nevet, és az utolsó időkről beszéljünk?

Akinek van szeme, látni fogja, hogy ezeknek a tanításoknak valójában az a céljuk, hogy távol tartsanak minket a valódi elhívástól: attól, hogy tanítványi életet éljünk, és eljussunk a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére.

Ez a cikk a Krisztus képére átformálva – Tiszta Ige – Lelki ébredés forrásai című füzetből való, amely ingyenesen elérhető online, .pdf formátumban.

Tovább a következő cikkre: A hiányos evangélium csődje – Tiszta Ige – Lelki ébredés cikkek

---

Sursa: *A hiányos evangélium – a tévelygés munkája* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/a-hianyos-evangelium-a-tevelyges-munkaja